

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KİRALIK DAİRE_

CARTER DİCKSON (JOHN DİCKSON CARR) ALLAH KAHRETSİN şu radyoyu. Bu gürültüde çalışmaya imkan mı var?

Chase, kalemını masaya bırakarak iskemlesine dayandı. Bu durumda değil çalışmak, evinde oturmaya bile imkan yoktu. Halbuki çok çalışması lazımdı. Üniversitede kendisine sağlam bir mevki bulması, iyi bir para kazanması için mutlaka üzerinde çalıştığı tezi bitirmeliydi. Eğer tez imtihanını başarıyla kazanırsa derhal profesörlüğe tayin edilecekti. Bir meslektaşı, "Bana kalırsa sen başarısın bu işi," demişti. "Karşında bir tek rakip var: K.G.Mills 'Yalnız onun da çok kuvvetli olduğunu söylüyorlar."

Demek karşısındaki en korkulacak rakip K.G. Mills adındaki adamdı. Chase onu tanıımıyordu; hatta adını bile ilk defa duyuyordu. Yalnız sağdan soldan kulağına çalınanlar Mi1Is'in kuvvetli bir rakip olduğunu göstermişti.

Chase önce radyoyu böylesine çok açanlara, sonra da apartmanda yaşamayı icat edenlere bol bol küfrettikten sonra doğruldu. Primrose Hill yakınlarında, bir apartmanın birinci katında oturuyordu. Apartmanın bütün daireleri doluydu. Chase'ninki iki odalı küçük bir daireydi, Zaten geldiğinden beri memnun değildi bu apartmandan. Bir defa çok kalabalıktı, sonra duvarlar da pek inceydi. Bitişik dairenin duvarındaki bir saatin tiktaklarını yattığınız yerde rahatça dinliye bilirdiniz.

Bununla beraber Chase müşküİpesent biri değildi. Kulaklarını tıkıyarak okumaya çalıştı. Hayır, imkanı yok olmuyordu. Zemin kattaki kiracı radyosunu öyle açmıştı ki, değil kulak tıkamak, yorganın içine girse bu sesi duymamasına imkan yoktu. Nihayet önündeki sayfayı üç defa okuduktan sonra kalkıp alt kattaki kiracıyla konuşmaya karar verdi. Sirtına bir süveter geçirdikten sonra, terlikle dairesinden çıktı, zemin kata inen merdivenin yolunu tuttu. Koridorlarda kimsecikler yoktu. Zaten bu radyo olmasa apartmanın büyük bir sessizlik içinde olacağına benziyordu. Zemin katta, kendi dairesinin altına düşen daireyi bulması çok sürmedi. Burada yanyana iki daire vardı. Chase karanlıkta dairelerden birinin kapısına yanaştı. Bir kibrit çakarak kapıdaki etiketi okudu: K. G. Mills!

Aman Allahım ! ... Böylesine bir tesadüf olur şey değildi. Demek en korkulu rakibi K. G. Mills kendi dairesinin altında oturuyordu. İyi ama radyoyu böylesine çok açmaktan maksadı neydi? Bu adamla gecenin bu saatinde, bu şekilde tanışmak istemedi. Tam geri döneceği sırada, tekrar kararını verdi ve zile dokundu.

"Evet, evet," diye bir kadın sesi geldi içerden.

"Bir dakika lütfen."

Sonra kapı açıldı, Chase'nin karşısında yirmi üç, yirmi dört yaşlarında, parmakları mürekkep lekeli bir genç kız vardı. Pırıl pırıl mavi gözlü, kumral saçlı bir kızdı bu. Genç kadın gecenin bu saatinde Chase'yi görünce şaşırmıştı.

"Buyurun efendim?" diye kekledi.

"Ben Bay K. G. Mills'le görüşmek istiyordum," Kız bir an tereddüt etti, sonra gülümsüyerek, "Bay Mills benim," dedi. "Yani benim adım Kathleen Gerrard Mills'dir. Bu evde otururum. Burada benden başka bu adı taşıyan kimse yoktur. Bilemezsiniz nasıl sıkıldığımı, Bir tez üzerinde çalışıyorum. Fakat şu lanet radyo yok mu?" Tam benim üstümdeki kattan geliyor."

Chase kulaklarına inanamıyordu, "Hanımefendi," dedi. Üst kattaki kiracı benim. Size radyoyu bu kadar , açmamanızı rica etmek için gelmişim, Benim radyom yoktur.

"Fakat benim de radyom yok."

"Olur şey değil. O halde nereden geliyor bu ses?"

"İsterseniz beraber araştıralım Bay-"

"Chase ... Doktor Chase. Üniversite Koleji'nden."

"Aman Allahım I"

Bir an, sanki yeni görüşmüş gibi birbirlerini süzdüler. Sonra Bayan Mills usulen, "Nasılsınız Doktor Chase?" diye sordu. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Doğrusu bu tez meselesi beni çok düşündürüyor. Sizin görüşlerinizde haklı taraflar olduğuna eminim. Her neyse, bir bira içer_ miydiniz?"

"İçerim elbette. Ama bu gürültü ... "

"Sahiden de öyle. Önce bunu halletmeliyiz."

Radyo sesi hiç azalmadan devam ediyordu. Birlikte koridora çıkıp etrafı dinlediler. Ses daha çok bitişikteki 11 numaralı daireden geliyor gibiydi.

Chase, "Her halde buradan geliyor olmalı," dedi.

"Onu ben de düşündüm. Fakat burası kiralık bir daire.

Yani boş. Apartmanın tek kiralık dairesi burası. Diğerleri hep dolu. Eh, bomboş bir yerde radyoyu periler çalacak değil ya!.. "

"Ama sesin buradan geldiğine eminim."

"Size bir şey söyleyeyim mi Doktor Chase, burasının, yani bitişik dairenin tekin olmadığını söylüyorlar." - "Nelerden bahsediyorsunuz kuzum?" _ "Şaşırmakta haklısınız. Ben de böyle şeylere inanmam. Sadece olanları söylüyorum. İnanın bana şimdiye kadar hiç olmazsa bir düzine insan baktı buraya, hiçbirisi de tutmadı. Sebebi nedir anlamadım. Dairenin hiçbir kusuru yok. Apartmandaki diğer yirmi dairenin aynısı ... Ama kulağıma çalındığına göre geceleri burada korkunç bir hayalet dolaşıyormuş."

Chase cevap vermedi. 11 numaranın kapısına iyice yaklaşıp içeriyi dinledi. Evet ses oradan geliyordu.

"Ne yapalım dersiniz Bay Chase?" _ "Yapacak şey gayet basit. Servis penceresinden girip radyoyu kapatacağım. Siz burada bekleyin. Ben bitirdikten sonra bu kapıdan çıkarım."

Çok geçmeden Chase daireye girmişti. Her taraf zifiri karanlıktı. Etraf rutubet ve toz kokuyordu. İçeri doğru yürüdükçe radyo sesi fazlalaşıyor, Chase de böylece gürültünün kaynağına yaklaştığını anlıyordu. Radyo her halde karşı taraftaki oturma odasında olmalıydı. Burası tıpkı kendi dairesine benziyordu. Bu bakımdan yolu bulmakta güçlük çekmiyecekti. Fakat etraf öylesine karanlıktı ki. Ayaklarının altında gıcırdayan döşemeler ise büsbütün asabını bozuyordu.

El yordamıyla odanın kapısını buldu ve açtı. Aynı anda kendisini bütün şiddetiyle gürültünün içinde buldu. Karşı taraftaki köşede, yerde yeşilimsi bir ışık vardı. İşte bütün bu gürültülerin kaynağı oydu. Radyo karşıda duruyordu. Hemen gitti, yaklaştı. Küçük bir radyoydu bu; şu elde taşınan cinsten. Bu küçücük radyodan bu kadar sesin nasıl çıktığına şaşmamak mümkün değildi. Chase hiç düşünmeden radyoyu kapadı. Aynı anda etrafa muazzam bir sessizlik çöktü. Ne bir başka ses vardı içeride, ne de bir kimse!... Chase bu defa doğruca apartmanın kapısına yöneldi ve dışarı çıktı.

Kathleen onu kapıda bekliyordu. "Çok geç kaldınız," dedi.

"Merak ettim."

"Nihayet susturduk ya. Küçük bir radyoymuş.

İçeride kimse yok. Radyo oturma odasında, yerde duruyordu. Ama kim koymuş, ne için koymuş anlamadım. Çünkü içeride hiç kimse yoktu."

Doktor Chase bunda yanılıyordu.

Çünkü, ertesi sabah binanın dışını tamir eden yapı işçileri 11 numaranın yatak odasında bir ceset gördüler. Oturur vaziyette bir köşeye dayanmıştı. İlk bakışta öldüğü anlaşılıyordu. Kısa boylu, tıknaz bir adamdı. İyi bir elbise vardı üstünde. Binanın emlak komisyoncusu ilk bakışta onu tanıdı. Harrow Avenue'de oturan Arnold Wilson'du bu. Cesedi muayene eden doktor, çok şiddetli bir korku sonunda geçirdiği şoktan öldüğüne dair rapor verdi. Birkaç gün sonra Arnold Wilson'un cesanesi kaldırılmış bulunuyordu.

Aynı gün Scotland Yard Cinayet Masası Şefi'nin karşısında birkaç kişi toplanmıştı. Cinayet Masası, bu ölüm hadisesi üzerinde ehemmiyetle duruyordu. Çünkü Arnold Wilson sessiz bir insan olarak tanınmıştı. En büyük merakı koleksiyon yapmaktı. Gece vakti boş bir daireye girmesi için hiç sebep yoktu ortada. Bekardı. Kendisine bakan emektar usağıyla beraber yaşıyordu. Bütün işlerine bu uşak bakardı.

Müfettiş March odaya önce Kathleen ile Chase'yi almıştı. Arnold Wilson'un ölümünün, Kathleen için hususi . bir manası vardı. Çünkü adam Kathleen'in vasisiydi. Müfettiş March, "Affedersiniz Bayan Mills," dedi. "Sizi buraya kadar yorduğum için özür dilerim. Bana Arnold Wilson hakkında bildiklerinizi söyler misiniz?" _ "Vallahi. kendisiyle pek samimi değildim. Çünkü çok alay ederdi benimle. Yok erkek arkadaşım yokmuş, yok başımı kitaplardan kaldırmıyormuşum, hiç dinlenmezmişim ...

Daha neler neler. Hep böyle takıldığı için"

"Onu sevmezsiniz değil mi?"

_ "Evet, sevmezdim. Zaten sık sık da görüşmezdik.
Babamın ölümünden sonra vasi olarak o tayin edilmişti.
Malımı, mülkümü o idare etti bugüne kadar."
Müfettiş March, büyük bir ciddiyetle Kathleen'i dinliyordu.
Chase onun böylesine açık konuşmasına şaşmıştı. Kathleen bir an durduktan sonra,
"Benim de öğrenmek istediğim bir şey var," dedi. "Adamlarınız iki günden beri bizi
durmadan sorguya çekiyorlar. Fakat cevap verilmesi gereken sualler ortada duruyor.
bunlara siz cevap verebilir misiniz Bay March?"
"Elimden gelirse veririm."
_ "Teşekkür ederim. Suallerim şunlar; Bay Wilson hangi saatte öldü? Sahiden korkudan
mı öldü? Radyo neden çalıyordu ? Ve adamcağız gece yarısı, kiralık bir dairede ne
arıyordu? Çünkü onun korkak olduğunu iyi bilirim. Hele karanlıktan ödü kopardı."
Müfettiş March geniş masasına geçerek koltuğuna gömüldü. Bir müddet sustu. Bir şey
düşünüyor gibiydi.
Nihayet kararını vererek söze başladı:
_ "Birinci ve ikinci sualinize cevap verebilirim Bayan Kathleen. Bay Wilson cuma gecesi on
bir sularında ölmüş. Ölüm sebebinin de korku olduğu anlaşılıyor." . Chase, bir an
Kathleen'in yüzünü kaplıyan endişe bulutunu farketmedi. Fakat genç kız derhal müdahale
etti. "O halde, ben kapının önündeyken o ölmüştü. Doktor Chase girdiği zaman Bay
Wilson'un ölüsü içerdeydi."
"Evet."
_ "Peki tıbben korkudan ölme diye bir şey var mıdır, gerçekten?"
_ "Var olmasına var, ama bizim görüşümüz baska. Zaten meselenin bana kadar gelmesi
de ondan. Ben şahsen bunun bir cinayet olduğunu düşünüyorum." . Bu kelimeyi ilk defa
duyuyorlardı. Şimdiye kadar polislerden hiçbiri cinayet lafı etmemişti. Chase'nin içi
burkuldu.
Müfettiş sözüne devam ediyordu. "Kurbanını seçen bir _ insan onu öldürmek için çeşitli
yollara başvurur. Eğer karşımdakinin zayıf ve korkak biri olduğunu biliyorsam, onu
öldürmek için kendisine elimi bile sürmem, Öyle korkunç bir tablo hazırlarım ki, adamın
bütün sinir sistemi bir anda çöküverir. Mesela kurbanımın Bay Wilson gibi kalbi ve sınırları
zayıf biri olduğunu düşünelim. Ne diye onu öldürmek için elimi kana bulayayım, değil
öylesine korkuturum ki, kalbi durur, sinirleri iflas eder vesselam." Müfettiş March bir
müddet sustuktan sonra gene konuşmasına devam etti. "Şimdi ortada bir mesele var.
Kanuna göre ben katilim. Ama jüri bu durumda ne karar verir acaba. Ben jürinin cinayet
kararı vereceğini sanmam. Karşımdaki adam şaka yaptığını söyleyebilir. Bana öyle geliyor
ki, ceza görmeden adam öldürmenin en kolay yolu korkutarak öldürmektir."
Chase, müfettişin bu konuşmalarını beğenmiyordu. Huzursuzluk duymaya başlamıştı.
Kathleen . daha fena durumdaydı. Bir müddet hiç kimse konuşmadı. Sonra Müfettiş
March zile bastı ve gelen polise Bay Hemphill'i içeri almasını söyledi. James Hemphill,
apartmanın kira işlerine bakan emlak komisyoncusuydu. Beklediler. Çok geçmeden
Hemphill içeri girdi. Genç bir adamdı. İyi giyinmişti.
Müfettiş March, "Bay Hemphill," dedi, "Polise verdiğiniz ifadenin bazı noktaları üzerinde
sizinle yeniden konuşmak istiyorum. Bana dosdoğru cevap verin. Siz cuma gecesi Bay
Wilson'un 11 numaralı dairede yalnız başına birkaç saat kalmak niyetinde olduğunu
sahiden biliyor muydunuz?"
"Evet efendim."
Kathleen büyük bir şaşkınlıkla adama baktı. _ "O halde kendisine anahtarı siz verdiniz."
"Evet efendim."
_ "Bu dairelere giden koridordaki elektriklerin söndüğünden de haberiniz vardır her halde.
Bunun sebebi de Bay Wilson'un görülmeden bu daireye girmesini sağlamaktı."
"Evet efendim."
_ "Peki neden bu boş dairede birkaç saat kalmak istemişti acaba?"
Hemphill bir an düşündü, sonra, "Bu 11 numara hakkında dolaşan şayialardan haberiniz
var mı bilmem?" dedi. "Hani şu hayalet hikayesi. Nedense ağızdan ağıza dolaşan böyle bir
söylenti var. Bay Wilson bana hayalet görmeye çok meraklı olduğunu söylemişti."
_ "Başka bir sebep daha yok muydu acaba
_ "Vallahi, biraz tuhaf bir şey, nasıl söyleyeyim bilmem ... "

Kathleen'e baktı. Yutkundu. Sonra devam etti. 'Bay Wilson, Bayan Mills'in kendisinden bazı şeyleri sakladığını tahmin ediyordu.11 numaradan onun dairesi ni dinleyerek, bir erkek arkadaşı olup olmadığını öğrenmeye çalışacaktı.'

Kathleen kıpkırmızı olmuştu. Hernphill ona dönerek, "Çok affedersiniz efendim," dedi. "Çok kirli bir oyun bu, ama Bay Wilson'u kıramadım."

Kathleen dışlerinin arasından, "Yok canım," dedi.

"Ne olacak! Ondan bu gibi şeyleri unarım." Hemphill sözüne devamla, "O halde mesele aydınlanıyor," dedi. "Kendi gürültüsünü örtmek için daireye radyo koydurmuştu. Sonra da her hangi bir şekilde korkarak öbür dünyayı boyladı."

Doktor Chase kendisini tutamıyarak, "Allah kahretsin, çoktan ölümü hak etmiş bu herif,' diye söze karıştı. Müfettiş March, "Peki Bay Hemphill," dedi. "Radyoyu böyle deli gibi sonuna kadar açmasını ne ile izah edersiniz?" "Vaİlahi bunu izah edemem."

"Onu canlı olarak son defa saat kaçta gördünüz?"

"Sekizde. Radyoyu getirerek oturma odasına yerleştirdi. Yıkanmak isteyip istemediğini sordum. 'İstemem, evde yıkanırım,' dedi. Zaten yanına biraz da sandviç falan alacaktı. Böylece saat' sekiz buçuk ta apartmandan ayrıldı."

"Saat sekizde etraf kararıyor zaten. Koridorun ışığı sönmüş müydü o saatte?"

"Evet. Işık yoktu. Benim elektrik fenerimle gittik."

_ "Peki, Bay Wilson'un korkak olduğunu söylüyorlardı. Tek başına karanlıkta nasıl duracaktı dersiniz?" "Vallah ben de onun çok korkak olduğunu bilirim.Ama bunu saklamaya çalışırdı, bilhassa benden. Diğer taraftan bu hayalet hikayesinin falan aslı olmadığını da söylemişim. Arkadaşlarım onu neden bu daireye bıraktığını soruyorlar. Tek sebebi bu dairenin perili merili olmadığını ispat etmektir. Fakat sonunda kaybettim.Evet bu işin sonunda en zararlı çıkan benim;Çünkü işimden olacağım. Fakat gene de yaptığımı pişman değilim.

"Teşekkür ederim Bay Heinphill, durun gitmeyin hemen, dinliyeceğimiz bir kişi daha var. Bay Delafield. Bay Wilson'un on beş yıllık uşağı."

Delafield içeri girip de oturur oturmaz, Müfettiş March söze başladı. "Uzun zamandan beri Bay Wilson'la berabermişsiniz, öyle mi?"

"Evet efendim."

"Onu sever miydiniz?"

"Evet, severdim."

Delafield'in yüzü allak bullaktı. Chase bir an adamın hüngür hüngür ağlayıvereceğini sandı.

Müfettiş, sorgusuna devamla, "Bay Hemphill bize, Bay Wilson'un eve gitmek üzere saat sekiz buçukta kendisinden ayrıldığını söylüyor. Eve geldi mi acaba?"

"Geldi"

"Evde ne yaptı?"

_ "Biraz bir şeyler yedi. Hayalet hikayesine çok kaptırmıştı kendini. Hep onu söylüyordu. Sonra banyo yapıp elbiselerini değiştirmek istedi. Banyo yaptı. Akşam gazetelerini okudu. Saat on buçukta bir araba çağırmanı söyledi. Gittim, getirdim. Arabaya binip uzaklaştı. Kendisini son görüşüm de bu oldu." _ "Elbisesini değiştirdiğine göre, giyindiği elbisenin cebine neler aldığını bilmem lazım." Müfettiş böyle söyliyerek çekmecesinden çıkarttığı bir kağıdı Delafield'e uzattı. "Bak burada cebinden çıkanlar yazılı. Hatırlıyor musun bunları?" Delafield yüksek sesle kağıttakileri okudu. "Not defteri, bir halkaya bağlı altı anahtar, dolmakalem, cep saati ve saat zinciri,11 numaranın anahtarı, içinde 8 dolar bulunan para çantası, biraz bozuk para.

_ "Yanına aldığı şeylerin hepsinin bu olduğunu biliyor musun? Acaba başka bi var mıydı?" Delafield çok üzgün ve bitkin görünüyordu.Müfettişin sualine ne cevap vereceğini bilmiyor gibiydi.Ellerini oğuşturup duruyor, bir müfettişe, bir bize Nihayet, "Çok affedersiniz efendim," dedi. "Korkmuş değilim.Samimi olarak korkmadığımı söyleyebilirim. Fakat Bay Wilson son zamanlarda bir tuhaftı. Artık kendisini tıraş etmeme bile müsaade etmiyordu. İkide bir, 'Bana bak:' derdi. 'Günün birinde boğazımı kesersin de sonra asarlar seni. Çünkü seni de vasiyetnameme aldım.'

Delafield Müfettiş'in verdiği kağıdı elinde evirip çevirdikten sonra masaya bıraktı. Sonra gene aynı 'şekilde konuşmaya devam etti. , Nihayet Kathleen adamın sözünü keserek,

"Allah rızası için," dedi. "Bana bu adamın hakiki hüviyetini söyleyecek biri var mı içinde? Bay Wilson uğradığı akıbeti haketti mi dersiniz?"

— "Hayır, hanımefendi. Asla bunu haketmemişti." Müfettis bu konuşmayı keserek sert bir yüzle Delafield'e döndü. "Size bu listenin doğru olup olmadığını sormuştum, cevap vermediniz," dedi.

"Doğru efendim."

— "Başka hiçbir şey olmadığına emin misiniz?"

"Eminim."

— "O halde şimdi sizlere bu ölümün alelade bir cinayet hadisesi olduğunu katıyetle söyleyebilirim! ... " Bir anda odaya buz gibi bir hava çökmüştü. Bu dondurucu havadan müteessir olmıyan tek insan sadece müfettişin kendisiydi her halde. Çünkü halinde en ufak bir telaş emaresi yoktu.

— ;'Evet, bu bir cinayettir. Ölen adam korkudan ölmüş değildir. Ölüm sebebi de sanıldığından daha basittir. Bu konuyu bilhassa araştırdım. Öldükten sonra yapılan bütün incelemelerde korkudan ölüm arazının aynını gösteren bir başka ölüm şekli daha vardır." Hemphill, "Evet, ama ... " dedi. "Bu ölümün bir başka şekilde meydana geldiğini nasıl ispat edebilirsiniz -Edeceğim. Lütfen sözümü kesmeyin. Bir insan banyo küvetinin içindeyken vücudundan elektrik akımı geçirilirse ölüm arazi tıpkı korkudan ölümün arazına benzer. Müfettiş sözün burasında sustu, sonra Delafield'e dönerek, "Onu nasıl öldürdüğünü anlatacak mısın, yoksa ben mi anlatayım?" dedi.

Delafield hiç kıpırdamadan duruyordu. Ümitsiz bakışlarla bizleri bir bir süzdü. Uzun müddet konuşmadı. Hepimiz ona bakıyorduk.

Emektar uşak nihayet, "Bir kaza oldu," diye mırıldandı. Müfettiş birden atıldı. "Bir dakika. Cevap vermek mecburiyetinde olmadığını hatırlatmak isterim." Delafield bir el hareketiyle mürettişin sözünü keserek, "Hayır," dedi. "Anlatacağım, çünkü onu ben öldürmedim.

Ölümü gerçek bir kazadan ibarettir." Kathleen'e baktı. "Sizin de burada bulunmanız iyi bir tesadüf eseri," diye ilave etti. "Belki onun banyo yaparken sıcaktan ne kadar hoşlandığını bilirsiniz. Yanında portatif elektrik sobası olmadan imkanı yok banyoya girmezdi." Müfettiş, "Peki," dedi, "devam et."

"İşte hikaye bu. Bay Wilson banyodayken elektrik sobasını küvete düşürdüm. Hepsini bu. Öylesine umulmadık bir şekilde oldu ki anlatamam."

"Anlat, anlat."

"Epey oluyor. Gazetede bu şekilde bir ölüm haberi okumuştum. Bristol'da olmuştu galiba kaza. Bir adam, soğuk bir havada elektrik sobasını banyo küvetinin kenarına koymuş, sonra soba kaza ile suya düşünce zavalılık ölüvermişti. İnsan çok defa böylesine bir dikkatsizliği hiç kimse yapmaz sanıyor, ama oluyor iste. Wilson sıcaklığı çok, çok severdi." Ama söylediğim gibi bu şekilde ölmekten de ödün kopardı. Bana banyodayken kaç defa, 'Dikkat et sobayı suya düşürme, yoksa seni asarlar,' demişti. Tıpkı tıraş işinde olduğu gibi. Bu sözleri öyle korkutmuştu ki beni, elektrik sobasını banyoda görünce Tüylerim diken diken olurdu. Küvetin içindeyken elektirik çarpmasıyla ölenlerin, tıpkı korkudan ölenlere benzediğini de anlatmıştı. "Cuma gecesi bana hayaletlerden, 11 numaralı daireye gideceğinden bahsettikten sonra banyoya girdi. Arkasından bana seslenerek sobayı yanına getirmemi söyledi. Hiç sesimi çıkarmadan itaat ettim. Sobayı küvetin yanına getirdim, elimde sıkı sıkı tutuyordum. Birden, 'Bırak onu ahmak, koy şuraya!' dedi ve bileğimi kavradı, Delafield sustu. Ellerine baktı. Kathleen kalkmış elini onun omuzuna koymuştu.

Zavallı adam bitkin bir sesle, "İşte bu sırada soba suya düştü!" dedi.

. Derin bir sessizlik oldu.

Delafield kendini toparladıktan sonra devam etti. "Beni asacaklar, diye korktum. Bay Wilson bana hep söylerdi. Bunun üzerine ölümün başka bir şekilde meydana geldiğini gösterebilsem idamdan kurtulacağımı düşündüm. Zavallı Bay Wilson'un karanlıktan nasıl korktuğunu çok iyi bilirdim. Bana bu şekilde ölümün korkudan ölümlere tamamen benzediğini de kendisi anlatmıştı. "Bunun üzerine onu 11 numaralı daireye getirmeye karar verdim. Zaten kendi niyeti de oydu. Hemen banyodan çıkararak giydirdim. Bu benim için zor olmadı, çünkü yıllardan beri yaptığım bir işti. Sonra merdivenlerden aşağıya indirdim. Bu da kolay oldu. Çünkü, gördüğünüz gibi oldukça kuvvetliyimdir. O da ağır sayılmazdı. Araba zaten kapıdaydı, sürükliyerek bindirdim. Görülmeme de hemen hemen

imkan yoktu, çünkü çok sis vardı o gece ... "Onu kendi arabamızla götürmeye mecburdum. Dairenin anahtarının yanında olduğunu, o daireye giden koridorda ışık yanmıyacağını da biliyordum. Gecenin saat onbiriydi. Apartmanın giriş kapısının ıssız olduğunu görünce hiç düşünmeden Bay Wilson'u arabadan çıkarıp içeri aldım ve 11 numaranın yatak odasına koydum. Sonra gidip radyoyu açtım. Bana radyonun yerini de söylemişti. Radyoyu bilhassa çok hızlı açmıştım. Bir an öncgürültüye gelenler olsun da Bay Wilson bulunsun istiyordum. Onun sabaha kadar o halde kalmasına içim razı değildi. Hepsi bu. Ona onbeş sene hizmet ettim. Sonu böyle oldu, ne yapayım? Ölümü çok kolay oldu. Hafif bir ses çıkardı ve sırt üstü suya düştü. Son olarak size yemin ederim ki, bilerek yapmadım bu işi."

Chase, "Müfettiş bey," dedi. "Kurtulur, değil mi?" -:- "Eğer doğruyu söylüyorsa... Bakalım bu husus üzerinde duracağız elbette."

Chase de ayağa kalkmış, Delafield'in yanında duran elini sıkıyordu.

Kathleen, Müfettiş'e, "Çok affedersiniz," dedi. "Artık olan olmuş. Orta'da böyle bir hadise var. Ancak ben bir hususu merak ediyordum. Nasıl oldu da siz ölü. korkudan olmadığını tahmin ettiniz ve bu işi yapanı anladınız? Beni aydınlatır mısınız?"

Müfettiş gülümsiyerek, "Pek zor olmadı," dedi. "Bir defa bizim için adamın apartmanda mı öldüğü, yoksa sonradan mı getirildiğini anlamak zor bir iş değildir. Bay Wilson'un apartmana canlı olarak girmediği muhakkaktı. Eğer öyle olsa yanına bir elektrik feneri, hiç olmazsa bir kutu kibrit alırdı. Böylesine korkak bir insanın karanlık, üstelik perili olduğu söylenen daireye kibrit, yahut elektrik feneri almadan girmesine imkan verir misiniz? Bu bakımdan üstünden böyle bir şey çıkmayınca onun apartmana canlı olarak girmediğini anladım. şahitlerin ifadesi onun karanlıktan delicesine korktuğunu gösteriyordu. O halde ışıksız nasıl girerdi?"

"O halde geriye ölüm sebebini bulmak kalıyordu ki, meslek icabı ben de banyoda elektrikle ölmenin korkudan ölmeye tamamen benzediğini bilirim. O akşam banyo yapmak istediğini de Bay Hemphill'den öğrendiğimize göre hadise kendiliğinden meydana çıkıyor